

denne Betragtning kan jeg anbefale Lovforslaget.

Om Enkeltheder skal jeg ikke udtale mig her. Det er min Hensigt at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer, for at Enkelthederne kan drøftes nærmere — de er for øvrigt ikke mange —, og for at der kan blive givet de paagældende Adgang til at fremsætte deres Mening om Lovforslaget. Det mener jeg, der bør gives ved Behandlingen af ethvert Lovforslag, som griber ind i en eller anden Næringsdrift.

Sigvald Olsen: De Forhold, som har medført dette Lovforslags Fremsættelse, og den Motivering, som findes i Bemærkningerne til Lovforslaget, hvoraf det fremgaar, at selv om man nedsætter Afgiften af Vin, vil Statskassen ikke lide noget Tab derved, men maaske oven i Købet faa mere ind, gør, at jeg for mit Vedkommende kan tiltræde Lovforslaget og anbefale det til velvillig Behandling i et Udvalg.

Jeg kunde ønske — men jeg ved godt, at det paa nærværende Tidspunkt kun er et fromt Ønske —, at ogsaa andre af de høje Afgifter, som i Øjeblikket hviler paa forskellige Skatteemner, kunde faa en tilsvarende Nedsættelse. Jeg gentager imidlertid, at jeg ved godt, det er et fromt Ønske, som ikke kan deles af den højtærede Finansminister og maaske heller ikke af en Del af Tingets Medlemmer.

Ivar Berendsen: Naar man ser rent fiskalt, skattemæssigt paa Sagen, er der ingen Tvivl om, at Forudsætningen for midlertidig Lov af 13. Oktober 1917, hvorved der lagdes en Tillægsafgift paa Vin, som allerede den Gang var glubsk, men som blev yderligere forhøjet ved Lov af 21. December 1918 — at Forudsætningen, siger jeg, var et lukket Marked. Det blev meget skarpt fremhævet, særlig af det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) og mig ved første Behandling af Lov af 13. Oktober 1917. Jeg udtrykte det saaledes, at naar Vinhandlerne udtalte en Frygt for, at de ikke skulde kunne sælge deres Vine med de høje Afgifter, var jeg mere bange for, at deres Lagre vilde blive tømt uden Mulighed for at blive fyldt igen, fordi Importen var standset. Den rent logiske Følge deraf er, at naar der atter aabner sig Udsigt til, at Markedet kan faa Tilførsler — og det er jo det, der er sket —, saa er Tiden næsten med det samme kommet til, at Af-

giften paa Vin nedsættes under Hensyn til det samme fiskale Hensyn, under Hensyn til, at Nedsættelsen ikke vil medføre nogen Formindskelse af Vinafgiftens samlede Afkastning. I Bemærkningerne til Lovforslaget gaas der netop ud fra, at til Trods for den ret betydelige Nedsættelse vil Afgiften ikke derved blive mindre. Dette er ogsaa den eneste Grund, hvorfor jeg for mit Vedkommende ganske frafalder Tanken om paa dette Tidspunkt at sammenstille denne Nedsættelse af Tillægsafgiften paa Vin med de andre Forbrugsafgifter af Drikkevarer.

Da det ærede Medlem fra Æbeltoft har bebudet at ville foreslaa Nedsættelse af et Udvalg, skal jeg ikke komme nærmere ind paa den eneste Side af Sagen, hvor jeg er noget betænkelig, nemlig med Hensyn til den foreslaaede Ophævelse af Adgangen til at faa den erlagte Tillægsafgift tilbagebetalt, ifald den paagældende handlende ligger med Vin, naar Loven falder bort. Loven vil falde bort ved Udgangen af 1920, det er jeg ganske enig med den højtærede Finansminister i er det rette Tidspunkt, idet vi da faar den ekstraordinære Vinafgift til at falde bort sammen med hele det øvrige ekstraordinære Skattesystem, saa vi kan faa Lejlighed til at faa det hele igennem paa een Gang; men jeg er mindre glad ved, at der i Motiverne til Lovforslaget staar noget profetisk — det er i det hele taget vanskeligt at profetere paa dette Tidspunkt, men det staar i Lovforslaget profetisk — om, at man ikke maa vente nogen Sinde at komme lavere ned med Vinafgiften. Jeg nærer stadig det Haab, at vi kan komme lavere ned, ligesom jeg altid paa mit Partis Vegne har reserveret os vor Stilling til de indirekte Skatter, naar det kommer til Debat om hele vort Skattesystem. Da imidlertid det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), som sagt, har bebudet Nedsættelsen af et Udvalg, og da vi der kommer til at debattere denne Side af Sagen ved Siden af de enkelte andre, skal jeg her indskrænke mig til at anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling.

Korsgaard: Paa det konservative Folkepartis Vegne skal jeg udtale, at vi ogsaa i alt væsentligt kan tiltræde Forslaget. Vi kan ligeledes tiltræde, at det kommer i Udvalg, navnlig ud fra det Synspunkt, som Ordføreren for Venstregjorde gældende: at de næringsdrivende skulde have Adgang til at udtale, om der